

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17936/2023
30.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље мал. АА, чији је законски заступник – отац ББ из ..., које заступа пуномоћник Горан Продић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Десанка Максимовић“ из Футога, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 655/23 од 16.03.2023. године, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 655/23 од 16.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 19945/20 од 17.11.2022. године, ставом првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да исплати тужилји износ од 96.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 104.000,00 динара за претрпљени страх, 112.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности и због наружености 40.000,00 динара, укупно 352.000,00 динара са законском затезном каматом на досуђене износе од 17.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 135.680,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев за веће потраживање од досуђеног до траженог износа накнаде нематеријалне штете наведеног у изреци, са законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 655/23 од 16.03.2023. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев, а тужилја обавезана да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 60.300,00 динара, те да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступа из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је члан Одбојкашког клуба „... Volley“ из ..., који је са туженом школом закључио уговор о закупу физкултурне сале у терминима – субота 16,00 до 17,30 часова и недеља 12,00 до 13,30 часова. Дана ...2017. године, на редовном тренингу у сали, одбојкашка лопта се заглавила између средње и доње металне конструкције решетке, која штити прозоре од удара лопти и налази се на око 2,5 метара од висине тла. Тужила се налазила наспрам заштитне решетке док је у одсуству тренера, једна девојчица покушала да дохвати лопту избијањем из међупростора и како у томе није успела, попела се на решетку, задржавајући је руком, када се један део решетке откачио и пао тужиљи на десну шаку. Од јачине ударца тужила је задобила тешку телесну повреду у виду раздеротине и прелома прста десне шаке, услед чега је трпела физичке болове и страх и душевне болове због умањења животне активности и наружености.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је оценио да је тужена одговорна за штету на основу члана 173. и 174. ЗОО, о објективној одговорности имаоца опасне ствари и вршиоца опасне делатности. Висина штете је утврђена из налаза вештака с обзиром на интензитет и дужину трајања физичких болова и страха, степена умањења животне активности и наружености и умањена је за допринос тужиље настанку штете.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, налазећи да тужена није одговорна по правилима о објективној одговорности. По оцени другостепеног суда, школа није ималац опасне ствари с обзиром да заштитна метална решетка на прозору, услед чијег пада је штета настала, сама по себи није опасна ствар, јер она својим постојањем, положајем и употребом не ствара повећану опасност за околину, већ напротив штити кориснике спортске сале од повређивања до којих би могло доћи ломом стакла. Тужена није одговорна ни као организатор опасне делатности, јер школа не одговара за све штете које настају у вези са активностима у њеним просторијама, потенцијално опасним за ученике, посебно ако се има у виду да тужила није претрпела повреде приликом обављања школских наставних или ваннаставних активности. Другостепени суд је додао да школа није одговорна по правилима о одговорности за запосленог, применом члана 170. у вези чл. 154. и 158. ЗОО, с обзиром да до повређивања није дошло евентуалном кривицом неког радника тужене школе, односно тужила не пружа било какав доказ на ову околност.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право.

Тужила је повређена као чланица одбојкашког клуба за време редовног тренинга, којим руководи спортски тренер, односно клуб, дакле, штета није настала у вези са активностима које организује тужена школа. Метална решетка у физкултурној

сали постављена је као превентивна заштита да би се при евентуалном удару лопте у стакло и његовом могућем лому спречило повређивање учесника у спортским активностима. Супротно ревизијским наводима, решетка није пала због неисправности држача на којима је била причвршћена, већ због покушаја друге чланице клуба да лопту заглављену између решетке и зида ослободи, ради њеног даљег коришћења, и то у одсуству клубског тренера, што тужена није могла да предвиди (спречи, отклони), у ситуацији у којој се тренинг одржавао за време викенда и у одсуству наставника и других службених лица школе. Следствено изложеном, школа не одговара по принципу објективне одговорности, применом члана 174. Закона о облигационим односима, а ни на основу одредбе о претпостављеној узрочности из члана 173. ЗОО, јер штета не потиче од дејства опасне ствари, односно делатности, већ из другог узрока. До штетног догађаја је дошло услед изненадних, недозвољених радњи учесника спортског тренинга, који воде тренер и сам клуб, па је у тим околностима без утицаја што се тренинг одвијао у просторијама школе. Из истих разлога, тужена не одговара ни по основу кривице, у смислу чл. 170. у вези чл. 154. и 158 ЗОО, што би представљало основ одговорности за штету правних лица према трећем, јер штета није настала из намере или непажње радника школе, који у датим околностима штетне последице нису могли да спрече.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић